Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

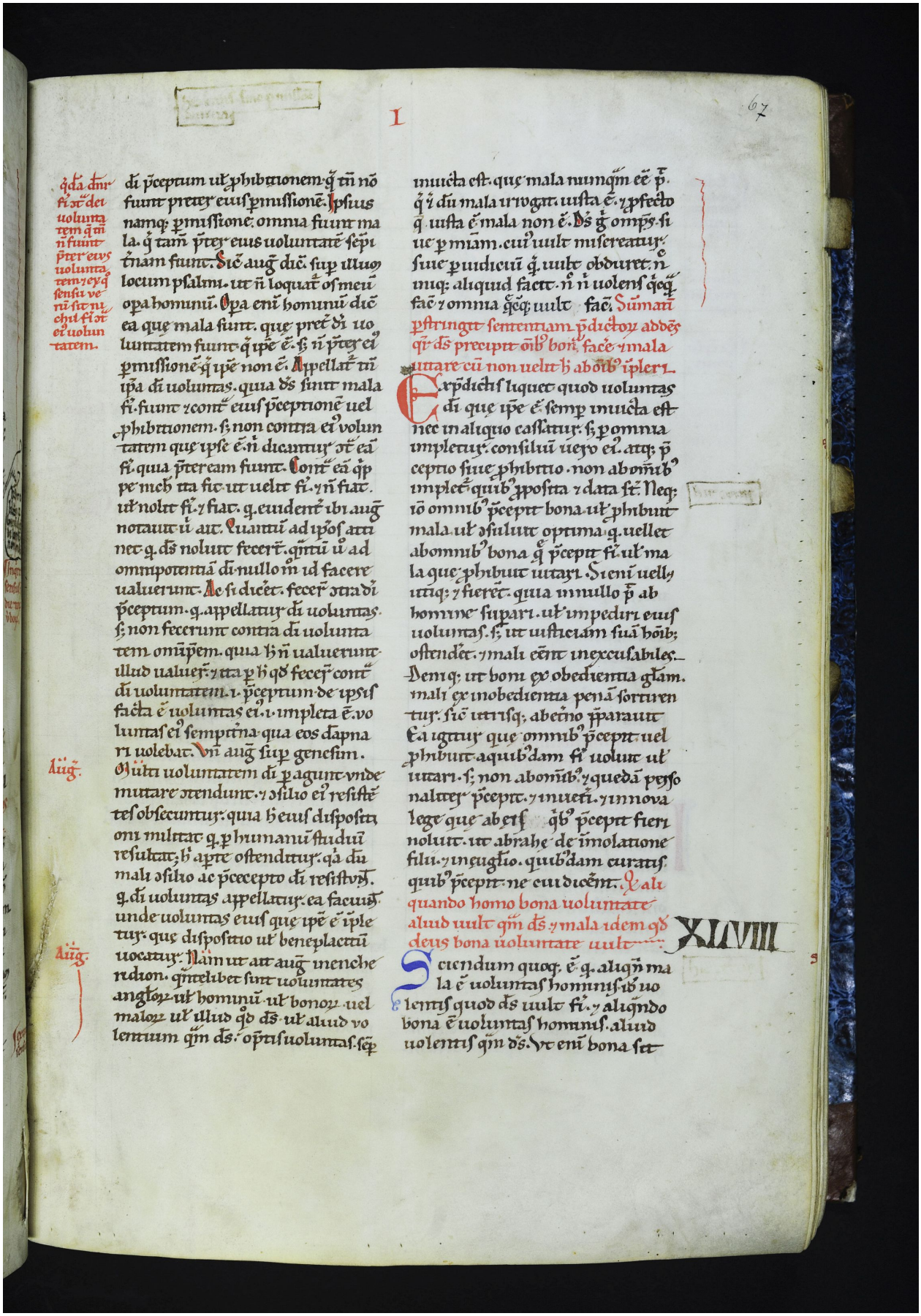

67

I

q̃d dnr fi ꝛ dei uoluntatem q̃ nõ fiunt ꝑter eius uoluntatem ⁊ eꝰ q̃ sensu ve nũ sit nuchi fi ꝛ ei uoluntatem.

di ꝑceptum ut ꝓhibitionem. q̃ tñ nõ fiunt ꝑter eius ꝑmissionẽ. Ipsius namq; ꝑmissione. omnia fiunt mala. q̃ tam ꝑter eius uoluntatẽ sẽpiternam fiunt. Sic aug dic. sup illuꝰ locum psalmi. ut ñ loquat oꝰ meu opa hominũ. Opa enĩ hominũ dicẽ ea que mala sunt. que preter di uoluntatem fiunt. q̃ ipse ẽ. s; ñ ꝑter ei ꝑmissionẽ. q̃ ipse non ẽ. Appellat tñ ipa di uoluntas. quia ds sinit mala fi. fiunt ⁊ contra eius ꝑceptionẽ uel ꝓhibitionem. s; non contra ei voluntatem que ipse ẽ. ñ dicuntur ꝛ ea fi. quia ꝑter eam fiunt. Contra eã ꝗp pe meb tta fit ut uelit fi. ⁊ ñ fiat. ut nolit fi. ⁊ fiat. q. euidenter ibi aug notauit ũ aut. Quantũ ad ipꝰ attinet. q. ds nolit fecerẽ. qntũ ũ ad omnipotentiã di nullo mõ id facere ualuerunt. Ac si dicet. fecerẽ ꝛtra di ꝑceptum. q. appellatur di uoluntas. s; non fecerunt contra di uoluntatem omnipem. quia h ñ ualuerunt illud ualuerẽ. ⁊ tta ꝑ h qd fecerẽ contra di uoluntatem. i. ꝑceptum de ipsis facta ẽ uoluntas ei. i. impleta ẽ. voluntas ei sempitna qua eos dãpnari uolebat. Vñ aug sup genesim.

aug. Iuti uoluntatem di ꝑagunt. unde mutare tendunt. ⁊ ꝛsilio ei resistentes obsecuntur. quia h eius dispositioni militat. q. ꝑ humanũ studiũ resultat; h aptẽ ostenditur. q̃d du mali ꝛsilio ac ꝑcecepto di resistuꝝ. q. di uoluntas appellatur. ea facuꝝ. unde uoluntas eius que ipse ẽ ipletur. que dispositio ut beneplacitũ uocatur. Nam ut ait aug in enchiridion. qntcũlibet sunt uoluntates angloꝝ. ut hominũ. ut bonoꝝ. uel maloꝝ. ut illud qd ds. ut aliud volentium qm ds. ꝛ optis uoluntas. sẽp

aug.

inuicta est. que mala nunqm eẽ ꝑ. q̃ ⁊ dũ mala uiugit. iusta ẽ. ⁊ ꝑfecto q̃ iusta ẽ mala non ẽ. Ds q̃ omps. si uc ꝑ miam. cui uult misereatur. siue ꝑ iudicium q̃. uult obdurat. ñ inuq; aliquid facit. ñ ñ uolens q̃cq; facẽ ⁊ omnia q̃cq; uult facẽ. Sũmam ꝑstringit sententiam ꝑ dictoꝝ addẽs qr ds preciꝑit oib bonũ facẽ ⁊ mala uitare cũ non uelit h aboib iplere.

Ex ꝑdictis liquet quod uoluntas di que ipse ẽ semp inuicta est nec in aliquo cassatur. s; ꝑ omnia impletur. consiliũ uero ei. atq; ꝑceptio siue ꝓhibitio. non ab omnib impletur quib ꝓposita ⁊ data st. Neq; iõ omnib ꝑceptit bona ut ꝓhibuit mala ut ꝛsuluit optima. q. uellet abomnib bona q̃ ꝑceptit fi. ut mala que ꝓhibuit uitari. Sicut uellet utiq; ⁊ fieret. quia in nullo ꝑ ab homine superari. ut impediri eius uoluntas. s; ut iustitiam suã hõib; ostendat. ⁊ mali eẽnt inexcusabiles. Denq; ut bonũ ex obedientia glam. mali ex inobedientia penã sortiuntur. sic utriq; abeterno ꝓparauit ea igitur que omnib ꝑceptit uel ꝓhibuit aquib dam fi uolunt ut uitari. s; non abomnib. ⁊ quedã personaliter ꝑceptit. ⁊ inuiti. ⁊ in noua lege que abeis qb ꝑceptit fieri noluit. ut abrahe de immolatione filii. ⁊ in euangelio. quib dam curatis quib ꝑceptit ne eum dicẽnt. Q̃ aliquando homo bona uoluntate aliud uult qm ds ⁊ mala idem qd deus bona uoluntate uult.

XLVIII

Sciendum quoq. ẽ q. aliqn mala ẽ uoluntas hominis. id uolentis quod ds uult fi. ⁊ aliqndo bona ẽ uoluntas hominis. aliud uolentis qm ds. Vt enĩ bona sit